

Arrest

nr. 291 668 van 10 juli 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. VAN DEN BOSSCHE
Mechelsesteenweg 12/11
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 1 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. VAN DEN BOSSCHE en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn geboren te Kuito in de provincie Bié. Uw vader heeft u nooit gekend. U maakte uw lager onderwijs af. U woonde voornamelijk bij uw tante in Luanda aangezien uw moeder veel diende te reizen voor haar werk en niet altijd voor u kon instaan. Ook de laatste twee jaar voor uw vertrek woonde u bij haar. U vertrok eind juli 2016 samen met uw moeder uit Angola en diende met haar een eerste verzoek tot internationale bescherming in in België op 02 september 2016. U had zelf geen problemen maar vertrok samen met uw moeder omdat zij vervolging vreesde omwille van haar journalistiek werk en lidmaatschap van verschillende organisaties en verenigingen. Zelf was u niet politiek

actief. Op 12 juni 2017 werd jullie verzoek door het Commissariaat-generaal afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw moeder slaagde er namelijk niet in de concrete vervolgingsfeiten die zij zou ondergaan hebben omwille van haar politiek activisme aannemelijk te maken. Jullie verlieten België niet en op 11 december 2020 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in eigen naam in. U verwijst hierbij opnieuw naar de problemen die uw moeder kende in Angola. U verklaart eveneens tijdens uw verblijf in België verkracht te zijn geweest door de man waar jullie bij verbleven. U legt daarbij het proces-verbaal neer van het verhoor van uw moeder in deze zaak. U legt geen verdere documenten neer ter ondersteuning van uw asielrelaas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor vervolging omwille van de problemen die uw moeder heeft gekend. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan deze problemen of aan de gevolgen die u daardoor zou kunnen kennen.

In de eerste plaats steunt uw asielrelaas volledig op de problemen aangehaald door uw moeder in haar eigen verzoek. U verklaart louter uw moeder gevolgd te zijn toen zij Angola verliet en uw vrees voor vervolging brengt u rechtstreeks in verband met de problemen die uw moeder er zou hebben gekend. Het Commissariaat-generaal oordeelde echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat uw moeder geviséerd zou zijn geweest omwille van haar politiek activisme. Ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volgde het Commissariaat-generaal in de beoordeling van uw moeders eerste verzoek om internationale bescherming. Aangezien u uw asielmotieven volledig kadert binnen deze ongeloofwaardig bevonden vervolging van uw moeder, kan ook aan uw eigen verklaringen problemen te zullen kennen bij een terugkeer naar Angola moeilijk enig geloof worden gehecht.

Daarnaast valt, indien al enig geloof zou worden gehecht aan de verklaringen van uw moeder – quod non, allerm minst aan te nemen dat u zelf daar enige gevolgen door zou kennen. U kan alleen stellen dat u denkt dat het gevaarlijk werd maar dat u niet kan zeggen wat er allemaal gaande is aangezien uw moeder hier niet met u over wil praten. U veronderstelt alleen maar dat ook iets met u kan gebeuren (CGVS p.10). Wanneer u wordt gevraagd wat u vreest dat u zou kunnen overkomen weet u daarbij niets concreets of persoonlijks aan te halen maar enkel dat er veel gebeurt maar dat u niet weet wat er zou kunnen gebeuren en dit ook liever niet wilt weten (CGVS p.10-11). **U bent daarbij zo goed als niet geïnformeerd over de activiteiten of problemen van uw moeder waardoor het des te onaannemelijker wordt bevonden dat u hier zelf om geviseerd zou worden.** U verklaart dat zij naar mensen ging om te praten over hun problemen en artikelen schreef. U weet echter niet de organisaties waarbij uw moeder actief zou zijn geweest te benoemen. U weet enkel aan te geven dat zij verplicht was lid te zijn van MPLA, de regeringspartij (CGVS p.11). U noemt vervolgens enkel UNITA als oppositiepartij maar u meent niet te weten of uw moeder nog betrokken was bij hen (CGVS p.12). U herkent weliswaar FORDU, een oppositiepartij waar uw moeder bij betrokken zou zijn geweest, wanneer dit u wordt genoemd maar heeft er geen enkele verdere informatie over en u weet niet of uw moeder bij hen betrokken was of wat zij dan voor hen deed (CGVS p.14). Zelfs over de specifieke problemen van uw moeder heeft u zo goed als geen kennis. U verklaart enkel wat dingen opgevangen te hebben tijdens gesprekken tussen uw moeder en haar advocaat (CGVS p.12). U verklaart uw moeder nooit gevraagd te hebben naar haar concrete problemen omdat dit gevoelig zou liggen. Ook probeerde u niet op enige andere manier hier verdere informatie over te verkrijgen (CGVS p.13). Het valt dan ook niet aan te nemen dat u negatieve gevolgen zou vrezen omwille van deze problemen maar anderzijds geen enkele inspanning levert zich hier verder over te informeren. **U was bovendien zelf geenszins politiek geëngageerd.** U verklaart geen andere activiteiten te hebben gehad in Angola buiten naar school en naar de kerk gaan. U verklaart

zich nooit met politiek ingelaten te hebben (CGVS p.8). Ook in België engageerde u zich niet verder. U verklaart interesse te tonen in uw land van herkomst voor het geval mensen u vragen stellen maar dit beperkt zich tot nieuws uit Angola op te volgen via sociale media (CGVS p.8). Dit zorgt er opnieuw voor dat het niet aannemelijk wordt bevonden dat u zelf gevisieerd zou worden omwille van de vermeende problemen die uw moeder zou hebben gekend toen u slechts dertien jaar oud was.

Waar u verklaart dat het moeilijk voor u zal zijn om een nieuw leven op te bouwen in Angola aangezien u al sinds 2016 – u was op dat moment 14 jaar – in België verblijft, kan ook dit niet worden beschouwd als vervolging of ernstige schade waarvoor u internationale bescherming dient te worden toegekend. U verklaart dat het moeilijk zou zijn omdat het systeem en de mentaliteit er totaal anders is en u dit niet zou aankunnen (CGVS p.14-15). Dit is echter onvoldoende om als vervolging of ernstige schade beschouwd te worden. U verklaart daarenboven nog steeds Portugees te spreken (CGVS p.5) en nog steeds in contact te staan met uw familie aldaar. U heeft contact met uw tante, waar u een groot deel van uw leven in Angola bij verbleven heeft (CGVS p.6), en verklaart dat dit een goed contact betreft (CGVS p.15). Zodoende lijkt u voldoende zelfredzaam en beschikt u er over een sociaal netwerk om uw leven in Angola terug op te bouwen en wijst u geen doorslaggevende elementen aan die dit in de weg zouden kunnen staan. Waar u verklaart verkracht te zijn geweest en ook om die reden niet om te zullen kunnen gaan met de mentaliteit in Angola is dit onvoldoende om te spreken van een element dat een risico op vervolging of verregaande schade in uw hoofde zou inhouden. Zonder enige afbreuk te doen aan het leed dat u daardoor veroorzaakt werd is dit onvoldoende om u om deze reden internationale bescherming te verlenen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 22 september 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het Commissariaat-generaal wijst de staatssecretaris op het feit dat ook in hoofde van uw moeder (CGVSkenmerk 16/17163/Z) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiair beschermingsstatus werd genomen.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 3 van het EVRM, van artikelen 48/3 tot en met 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van de algemene motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekster evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor vervolging omwille van de problemen die uw moeder heeft gekend. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan deze problemen of aan de gevolgen die u daardoor zou kunnen kennen.

In de eerste plaats steunt uw asielrelaas volledig op de problemen aangehaald door uw moeder in haar eigen verzoek. U verklaart louter uw moeder gevolgd te zijn toen zij Angola verliet en uw vrees voor vervolging brengt u rechtstreeks in verband met de problemen die uw moeder er zou hebben gekend. Het Commissariaat-generaal oordeelde echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat uw moeder geviséerd zou zijn geweest omwille van haar politiek activisme. Ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volgde het Commissariaat-generaal in de beoordeling van uw moeders eerste verzoek om internationale bescherming. Aangezien u uw asielmotieven volledig kadert binnen deze ongeloofwaardig bevonden vervolging van uw moeder, kan ook aan uw eigen verklaringen problemen te zullen kennen bij een terugkeer naar Angola moeilijk enig geloof worden gehecht.

Daarnaast valt, indien al enig geloof zou worden gehecht aan de verklaringen van uw moeder – quod non, allerm minst aan te nemen dat u zelf daar enige gevolgen door zou kennen. U kan alleen stellen dat u denkt dat het gevaarlijk werd maar dat u niet kan zeggen wat er allemaal gaande is aangezien uw moeder hier niet met u over wil praten. U veronderstelt alleen maar dat ook iets met u kan gebeuren (CGVS p.10). Wanneer u wordt gevraagd wat u vreest dat u zou kunnen overkomen weet u daarbij niets concreets of persoonlijks aan te halen maar enkel dat er veel gebeurt maar dat u niet weet wat er zou kunnen gebeuren en dit ook liever niet wilt weten (CGVS p.10-11). **U bent daarbij zo goed als niet geïnformeerd over de activiteiten of problemen van uw moeder waardoor het des te onaannemelijker wordt bevonden dat u hier zelf om geviséerd zou worden.** U verklaart dat zij naar mensen ging om te praten over hun problemen en artikelen schreef. U weet echter niet de organisaties waarbij uw moeder actief zou zijn geweest te benoemen. U weet enkel aan te geven dat zij verplicht was lid te zijn van MPLA, de regeringspartij (CGVS p.11). U noemt vervolgens enkel UNITA als oppositiepartij maar u meent niet te weten of uw moeder nog betrokken was bij hen (CGVS p.12). U herkent weliswaar FORDU, een oppositiepartij waar uw moeder bij betrokken zou zijn geweest, wanneer dit u wordt genoemd maar heeft er geen enkele verdere informatie over en u weet niet of uw moeder bij hen betrokken was of wat zij dan voor hen deed (CGVS p.14). Zelfs over de specifieke problemen van uw moeder heeft u zo goed als geen kennis. U verklaart enkel wat dingen opgevangen te hebben tijdens gesprekken tussen uw moeder en haar advocaat (CGVS p.12). U verklaart uw moeder nooit gevraagd te hebben naar haar concrete problemen omdat dit gevoelig zou liggen. Ook probeerde u niet op enige andere manier hier verdere informatie over te verkrijgen (CGVS p.13). Het valt dan ook niet aan te nemen dat u negatieve gevolgen zou vrezen omwille van deze problemen maar anderzijds geen enkele inspanning levert zich hier verder over te informeren. **U was bovendien zelf geenszins politiek geëngageerd.** U verklaart geen andere activiteiten te hebben gehad in Angola buiten naar school en naar de kerk gaan. U verklaart zich nooit met politiek ingelaten te hebben (CGVS p.8). Ook in België engageerde u zich niet verder. U verklaart interesse te tonen in uw land van herkomst voor het geval mensen u vragen stellen maar dit beperkt zich tot nieuws uit Angola op te volgen via sociale media (CGVS p.8). Dit zorgt er opnieuw voor dat het niet aannemelijk wordt bevonden dat u zelf geviséerd zou worden omwille van de vermeende problemen die uw moeder zou hebben gekend toen u slechts dertien jaar oud was.

Waar u verklaart dat het moeilijk voor u zal zijn om een nieuw leven op te bouwen in Angola aangezien u al sinds 2016 – u was op dat moment 14 jaar – in België verblijft, kan ook dit niet worden beschouwd als vervolging of ernstige schade waarvoor u internationale bescherming dient te worden toegekend. U verklaart dat het moeilijk zou zijn omdat het systeem en de mentaliteit er totaal anders is en u dit niet zou aankunnen (CGVS p.14-15). Dit is echter onvoldoende om als vervolging of ernstige schade beschouwd te worden. U verklaart daarenboven nog steeds Portugees te spreken (CGVS p.5) en nog steeds in contact te staan met uw familie aldaar. U heeft contact met uw tante, waar u een groot deel van uw leven in Angola bij verbleven heeft (CGVS p.6), en verklaart dat dit een goed

contact betreft (CGVS p.15). Zodoende lijkt u voldoende zelfredzaam en beschikt u er over een sociaal netwerk om uw leven in Angola terug op te bouwen en wijst u geen doorslaggevende elementen aan die dit in de weg zouden kunnen staan. Waar u verklaart verkracht te zijn geweest en ook om die reden niet om te zullen kunnen gaan met de mentaliteit in Angola is dit onvoldoende om te spreken van een element dat een risico op vervolging of verregaande schade in uw hoofde zou inhouden. Zonder enige afbreuk te doen aan het leed dat u daardoor veroorzaakt werd is dit onvoldoende om u om deze reden internationale bescherming te verlenen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan haar relaas en de redenen waarom zij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekster niet aantoonbaar dat de motivering in de bestreden beslissing onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekster komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in haar vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Verzoekster stelt vervolging te vrezen omwille van het politiek engagement van haar moeder waarover de verwerende partij door haar moeder uitvoerig werd ingelicht. Verzoekster geeft ook aan dat de problemen die haar moeder kende en de problemen die zij zal ondervinden bij terugkeer worden bevestigd door objectieve landeninformatie. Verzoekster verwijst hiervoor naar informatie van Human Rights Watch en stelt dat journalisten in Angola systematisch worden onderdrukt en lastiggevallen en dat de mensenrechten aldaar op grote schaal worden geschonden door de State Security Forces. Volgens verzoekster gaat verwerende partij er verkeerdelijk vanuit dat zij zelf geen problemen zal ondervinden wanneer ze terugkeert naar haar geboorteland.

De Raad stelt vast dat het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeksters moeder geweigerd werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 juli 2017, aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan haar verklaringen omtrent de vervolgingsfeiten die zij in Angola zou hebben ondergaan en uit haar verklaringen en de landeninformatie niet blijkt dat zij omwille van haar oppositionele activiteiten en haar job als journalist vervolging zou dienen te vrezen in Angola. Verzoekster kan dan ook niet zonder meer verwijzen naar de problemen van haar moeder om in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade vast te stellen. De algemene informatie waarnaar verzoekster verwijst en die zij citeert in het verzoekschrift omtrent de situatie van journalisten in Angola werpt hier geen ander licht op.

Volledigheidshalve wordt hier gewezen op een uittreksel uit het arrest dat in hoofde van verzoeksters moeder werd gewezen en waarin tevens werd gewezen op algemene informatie waaruit blijkt dat journalisten onderdrukt en lastiggevallen werden:

“Het loutere feit dat uit algemene informatie blijkt dat journalisten en mensenrechtenactivisten worden bedreigd en geïntimideerd door de Angolese autoriteiten, doet op zich geen afbreuk aan het feit dat in casu kan worden vastgesteld dat verzoekster wel degelijk banden heeft met deze autoriteiten via haar werk voor de staatsradio, haar lidmaatschap van regeringspartij MPLA en haar contacten bij de staatsveiligheid en het leger. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekster deze banden en contacten aanwendt teneinde in haar land van herkomst bescherming te bekomen, alvorens internationale bescherming te vragen. In zijn nota met opmerkingen wijst de commissaris-generaal er bovendien nogmaals terecht op dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motieven (zie supra).”

Ook het louter verwijzen naar algemene informatie waaruit zou blijken dat de mensenrechten in Angola op grote schaal worden geschonden door de State Security Forces volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een

reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft desbetreffend in gebreke.

Waar verzoekster aanvoert dat volgens UNHCR de objectieve omstandigheden voldoende kunnen zijn om over te gaan tot een erkenning als vluchteling, brengt verzoekster geen gegevens bij waaruit zou kunnen blijken dat in haar geval de objectieve omstandigheden reeds voldoende zouden kunnen zijn.

Zoals de verwerende partij terecht stelt in haar nota met opmerkingen kan verzoekster de huidige beroepsprocedure niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen het arrest dat in hoofde van haar moeder werd gevelde. Het betoog in het verzoekschrift dat de weigeringsbeslissing in hoofde van verzoeksters moeder pogt te weerleggen, is dan ook niet dienstig.

Verzoekster betoogt vervolgens dat zij als jonge vrouw uiterst kwetsbaar is. Zij stelt reeds het slachtoffer te zijn geweest van een verkrachting en is hierdoor getraumatiseerd. Zij vreest bij terugkeer naar Angola opnieuw het slachtoffer te worden van verkrachting/misbruik.

Samen met de verwerende partij stelt de Raad vast dat het feit dat verzoekster in België werd verkracht, niet betwist wordt, doch hieruit geen vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade kan worden afgeleid, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt. De stelling dat verzoekster bij terugkeer het slachtoffer dreigt te worden van verkrachting/misbruik, blijkt niet meer te zijn dan een blote bewering die geenszins *in concreto* aan de hand van objectieve elementen gestaafd wordt. De stelling dat verzoekster omwille van deze feiten in België getraumatiseerd zou zijn in die zin dat zij niet bij machte zou zijn om in haar land van herkomst haar leven uit te bouwen, wordt niet gestaafd met enig medisch attest.

Verzoekster betoogt vervolgens dat haar risicoprofiel onderschat wordt. Zij stelt dat het land ontvluchten gezien wordt als smaad aan de staat en zij aldus een gevangenisstraf riskeert. Opnieuw is dit niet meer dan een louter blote bewering, die niet concreet wordt uitgewerkt, noch wordt aangetoond met enige landeninformatie. Verzoekster maakt bijgevolg evenmin concreet noch aannemelijk dat er hiervoor in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou bestaan.

De stelling dat het redelijk mogelijk en zeer waarschijnlijk is dat zij vervolgd zal worden bij terugkeer naar Angola, wordt gelet op wat voorafgaat niet aangetoond.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoeksters vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt niet dat er in Angola sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen bij die deze vaststelling weerleggen.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF